

18.8.56

בבוקר, בהשק שיחת הברים - כחשיט איש - על היחסים הפנימיים במפלגה לקראת הועידה. היזכה היה של חנה למדן, היא גם נתנה לי רשימת החברים שיש להזמין. נמיר ואחרים הוסיפו על הרשימה. פתחתי כחשוכ על ההזמנה. הוויכוח היה טוב ומועיל (יש סמינוגרמה). תוך כדי השיחה הודיע לי נחמיה כי יהכץ והמסומים המצופים ליום (18 מיסטריום) יקדימו לבוא, ובשמים עשרה וחצי ביקשה אח שרת שינהל במקומי את השיחה, ויצאתי לחזור. נתברר שקרו כמה תקלות ומסומים אחדים היו צריכים לחזור לצרפת, היו גם עיטוביה במרינדיני - וארבעה מסומים נחשכו ויגיעו רק מחר. הגיעו בהספקות 3 מסומים, עוד פעם 3, אחר כך ארבעה ארבעה. חין הניהגים היה גם נהן אלטרמן. היה זה יום גדול לחיל האוויר שלנו ולמדינת ישראל. הסיסים חוזרים מחר ובעוד ארבעה ימים יסונו עוד 18 מסומים.

חלק מהמיסטריום יעברו לרשת דוד, ויהיה צורך להאריך את המטלול שם.
דן סבור שמיסטר 4 עדיף מ- 86. מחר או מחרתיים צריכה להגיע האניה החמשית אשר הביא 20 שיטנים וחחטוכה.

לפנות ערב חזרתי לת"א, ומיד עליתי לירושלים.

19.8.56 יום א'

בישיבת הממשלה בבוקר סיפרתי לחברים על כשלוני הנטק והקראתי לפניכם "המור השבועי" של נהן, שנכנס לפרובוקול. הצעתי לשלוטה שילכו מחר לחוף למבוש האניה (החמשית) ולשטה שילכו ביום רביעי לעגוש המטוטים. הצעתי הפלת גורל פי ומי החולכים. דרשו שאני אקבע החולכים. קבעתי למחר את רוזן, בר יהודה ונמיר.

בסוף הישיבה נהגור וויכוח שנודף ממנו ריח משבר - קבלת פרמינגר למשיד המיתוח בניגוד לנציבות התנגנון. הוצעו שלוש הצעות לאשר מנז פרמינגר, לבטל מנז, או להסדר השאלה להכרעה סופית לשלשה שרים /בנסוב, ברטל ועדיש). ההצעה לאשר המינזי קם בנסוב ועזב הישיבה. נחקבלה החלטה ששלשה שרים יחליטו סופית.

- טעמתי אצל הנשיא, ובסוף הארוחה מטרתי לו על קבלת הנשק. הוא הביע רצונו להיות נוכח בבוא אחת האניות. יש לי ספקות אם ראוי הדבר.

-

- בא אצלי בן יצחק (נולד כמוסלימי במשחק בפרס), חניך חנוער חנובר, מרכז המחלקה לעדות המזרח בזה"פ. סיפר על 4 חברים במסלגה שנפגשו לפני חודש ימים "לעשות סדר" נצר (ח"א), יצחק שפירא (מוסבות), חרינג, בן יצחק. ראו כי בוועדה המתמדת אין כיוון ומטרה, וראו צורך לארגן רוב שיוביל האניה לחוף מבסחים. לארבעה יש רוב: מת"א 9, לסועצוח פועלים (מחוז לערים הגדולות 122, והרינג בראשם, במוסבות 9, יצחק שפירא 11 - עדות המזרח - בן יצחק. בוועדה הסתמדת יש 71 חבר, לארבעה יש רוב (41). כל אחד מהארבעה אסף חבריו וכרתו ברית להציל המסלגה מכסלונות ובזיונות. שאלתי: היכן ההתישבות? ירושלים? בירושלים יש שני בחורים טובים: ברוך וליפוב, אבל איבדו ההגה. חרוב בירושלים - "עדות" וצעירים. ירושלים הצטרפה ל"ארבעה". בהתישבות שני כוחות: המושבים והאיחוד. עדות מזרח במושבים שייכים ל"עדות" וזה ידוע להנועת המושבים. בהנועת המושבים יש 1/2 (?) קבוצות. אסיק ימה לא חולף עם הצעירים, אבל גם אינו מזדהה עם הזקנים, וניחנה מהסיממיה של הארבעה. באופן זה המושבים הם עם הארבעה.

באיחוד היו בחירות חשאיות - שאורגנו ע"י יד מכוונת. נבחרו סעדיה גלב (לא נבחר יוסף יזרעאלי), נחמן רז, אפרים רייזנר ועוד אחד. בחירות אלה אורגנו ע"י "הצעירים", כלומר גלב. בפני זה יש החקירות של האיחוד ל"ארבעה". בין המחקרים יוסף יזרעאלי. הארבעה נועלים יד ביד עם שני מזכירי הטפלה. מחר יבגשו הארבעה עם חיסה. אלמוגי, גוראל (גרוסקופ) עתה.

- כי הם הצעירים? - כביח שאן יושב איש צעיר אפרים דובק, מצרי בן 26 - אוהו לא מכניסים ל"צעירים" כי הלך לביח שאן שכונת אל.

- מה רוצים "הצעירים"? - שלטון.

בארץ יש כ-75,000 פרטים, רק כ-10,000 יודעים עברית. בצבא הקבע יש שני קצינים פרטים: דוד שמר, בן 32, סרזן ראובן כוכב, בן 35, סגן, גר בצהלה.

בן יצחק מבקש אחי להימגש עם הארבעה ועוד עם שנים. אין ב"גוש" שלהם הצבעה קולקטיבית. בשאלות כלכליות כל אחד יוכל להצביע כרצונו. היום בחרו את נצר כיו"ר הועדה המחמדת של הועידה.

בן יצחק מציע לי להמגש עם 10-14 מבני עדות המזרח. ככניס עכשיו כינוס של 360 צעירים צירי הועידה מעדות המזרח.

- רבע לפני חמש באה אצלי גולדה.

מלמון נפגע עם עלי מהר ושומי הם מספרים על מסטר-זוועות בספרים.

מדכאים כל מתנגד באכזריות.

8.

8.

- בחמש באו אצלי הסודני וג'וש צעיר ממוסק, פנים נעימים,

כהה, לא שחור לגמרי. מדברים אנגלית קורקטית. עושה רושם של כנות. סיפר לי

בקצרה על חולדות סודן מימי המהדי הראשון בשנות השמונים ועד היום, על המחלוקת

בין אנסי אזהרי ומירזעי. ובין המהדי וסיעתו. הוא סבור שהעם כולו הוא בעד

אי-חלוח מירושלים. שטחם מיליון מיל מרובע, רק חלק מדבר. אוכלוסין כשנים

עשר מיליון בצמון $8/2$ מיליון, בדרום כ- $3/2$. הם אמנם מדברים ערבית, דחם

מוסלימית, אבל המצרים מחיחסים להם בבוז ומתכוונים לשלוט עליהם. הם סבורים

שקשריהם הם עם עמי אפריקה השחורים ועם חבש. בארץ זו יש לדברי רוב

מוסלימי אבל אינם רוצים להיות תחת שלטון מצרי.

סיפרתי לו בקצרה על יחסינו עם סכנינו, על מלחמת הקוממיות, על המסקד

הסודני בעלוגה. מפעלנו בפיתוח בארץ, החקלאות, החקטיה והמדע, קשרינו עם

היהדות בעולם, וביחוד בארה"ב. דנכונותנו לעזור במידת יכלתנו המדעית והטכנית

לעמים שרוצים לפתח ארצם. יעצתיו לבקר במכון ויצמן, בטכניון, בבתי חרושת

אחדים בחיפה (דשנים, אחא), ביטובי קבוצים וחקים וכיסובי עולים חדשים -

לראות הקסיים של העברת עולים מרימיכביים לעבודה ולחרבות גבוהה - והכבושים

של המחייסכים הוותיקים. לאחר ביקור זה - נפגש טוב.

- אחרי שיחה זו נסעתי לכפר ויתקין - לועידה המושבים. כרגיל - המון נואמים, אבל הופתעתי הפעם: הרצפלה דיבר קצרות, וגם אחרים לא האריכו. באחת אחר הצווח : הגעתי חזרה לירושלים.

20.8.56, יום ב' יב' אלול

בבוקר דחוס כזה של עגישות כבר לא היה לי זמן רב: הציר השבדי, סמיק - ראש מועצת עיריית ניו-יורק, הציר המכסיקני, 12 סטודנטים אמריקנים שביקרו במצרים, ירדן, סוריה ולבנון, ווייסגל - ומיד אחרי זה מקדונלד ואסחו בביחי.

מקדונלד סבור שיש שנים לסטיבינסון - אם איזנהויר יחלה שוב. לפי דעת הרופאים מחלת המעים שלו עלולה לחזור, ואם זה יקרה לפני הבחירות - יתכן רוב לסטיבינסון. גם בחירות ניקסון לסגן תעזור לסטיבינסון. אין הוא מאמין כי דיואי יהיה הסגן.

הציר המכסיקני היה ידידותי מאוד. לדבריו הוא מדם אינדיאני כרוב הטכסיקנים. אין כמעט, לדבריו, ספרדים טהורים במכסיקו וכולם מעורבים. ביקש תמונתי ואשתו הביעה צער שאין היא מלווה אותו בבקורו אצלי. אמרתי שאומין שניהם אלי הבייתה בזמן הקרוב.

השבדי היה קצת מנוחם.

הצעירים האמריקנים - ביניהם יהודים אחדים - שאלו הרבה שאלות, בעיקר על פליטים, אפשרות שלום ומה צריכה להיות המדיניות האמריקנית כלפי ישראל וערב.